

Stockholm den 23 januari 2026

R-2025/2601

Till Klimat- och näringslivsdepartementet
KN2025/01978

Sveriges advokatsamfund har genom remiss den 24 oktober 2025 beretts tillfälle att yttra sig över Naturvårdsverkets skrivelser Nytt system för företagens miljörapportering (NV-09157-23) och Komplettering av redovisningen nytt system för företagens miljörapportering (NV-25-005358).

Sammanfattning

Advokatsamfundet är i huvudsak positivt inställd till de förslag som lämnas i skrivelserna och förordar en centraliserad digital lösning vid Naturvårdsverket, framför att ansvaret för den nya digitala lösningen läggs hos länsstyrelserna.

Vidare är det positivt att ambitionen för båda uppdragen har varit att skapa regelförenkling för verksamhetsutövare, med möjlighet att kunna rapportera in en uppgift vid ett tillfälle och till en mottagare. Advokatsamfundet kan dock konstatera att med de förslag som nu lämnas kvarstår flera frågor som rör regelförenkling och som enligt Naturvårdsverket inte varit möjliga att analysera inom ramen för det aktuella uppdraget. Det är därför av vikt att detta arbete framöver blir föremål för ytterligare utredning.

Advokatsamfundet anser att vissa frågor kring hantering av säkerhetsskyddsklassificerad information inte är tillräckligt belysta i underlaget och bör bli föremål för ytterligare överväganden.

Synpunkter

Ansvarig myndighet för det nya miljörapporteringsystemet

Advokatsamfundet anser att det är lämpligast att det är en central myndighet som ansvarar för det nya miljörapporteringsystemet och har inget att erinra mot att Naturvårdsverket får den rollen. Skälet till bedömningen är bland annat att Naturvårdsverket, genom det ansvar som verket har för flera digitala lösningar inom miljötillsyn och miljöinformationshantering, bör ha god möjlighet att framöver standardisera processer och rutiner som förenklar samarbete internt, liksom med andra myndigheter och med externa aktörer. Sådan samordning bidrar till att skapa förutsättningar för att skapa regelförenklingar för de enskilda som berörs av förslagen. Mot samma bakgrund avstyrker Advokatsamfundet att länsstyrelserna ska ges i uppdrag att utveckla, drifta och förvalta det nya informationssystemet för Företagens miljöinformation och rapportering (FMR).

Synergieffekter med andra tjänster

Förvaltningen av informationssystemet FMR kan komma att ingå i samma förvaltningsorganisation på Naturvårdsverket som idag hanterar liknande verksamhetsstöd, till exempel för avfallsregistret samt för gränsöverskridande avfallstransporter. Synergier mellan dessa verksamhetsstöd behöver utredas vidare för att identifiera möjligheter till att kunna nyttja gemensamma tjänster och undvika dubbelrapportering. På samma sätt delar Advokatsamfundet Naturvårdsverkets bedömning att den kommande tillståndstjänsten, vilken möjliggör digitalisering av tillståndshandlingen, bör samordnas med det kommande digitala tillståndssystemet som ska finnas på plats år 2035 enligt EU:s reviderade industriutsläppsdirektiv, samt med digitala lösningar för tillsynsvägledning och utvecklingen av e-tjänster och vägledning för att förenkla anmälningar av miljöfarlig verksamhet.

Advokatsamfundet noterar att Naturvårdsverket anger att etapp 1 innebär att informationssystemet FMR avgränsas till att hantera information i miljörapporten enligt 26 kap. 20 och 20 a §§ miljöbalken samt att det kommer att krävas att tillsynsmyndigheten skapar egna e-tjänster för att inhämta annan tillsynsrelaterad information som idag hämtas in via den svenska miljörapporteringsportalen (SMP) i anslutning till miljörapporteringen med stöd av 26 kap. 21 § miljöbalken.

Advokatsamfundet konstaterar att mot bakgrund av vad som ovan anförs om

regelförenkling, är en sådan utveckling inte önskvärd och står i direkt motsättning till ambitionen att skapa regelförenkling för verksamhetsutövare.

Hantering av säkerhetsskyddsklassificerad information

Advokatsamfundet anser att det är av största vikt att säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter inte kan riskera att spridas genom insamling i det nya systemet för företagens miljörapportering. Det är således positivt att Naturvårdsverket redogör för att uppgifter, som var för sig inte utgör säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter, kan medföra risk för skada på Sveriges säkerhet om de samlas i samma system. Samtidigt har Naturvårdsverket i denna del anfört att samtliga verksamhetsutövare behöver ta ansvar för att en sådan aggregering inte uppstår i systemet. FMR behöver utformas på ett sätt som gör det tydligt vilka uppgifter som ska lämnas in, för att undvika att överskottsinformation eller allt för detaljerade uppgifter finns tillgängliga i systemet. Advokatsamfundet saknar ett mer utförligt resonemang om hur en enskild verksamhetsutövare ska kunna göra de bedömningar som förutsätts i denna del. Samtidigt är frågan av största vikt, inte minst mot bakgrund av det rådande säkerhetsläget. Detta bör därför analyseras och redovisas inom ramen för den fortsatta beredningen av lagstiftningsärendet.

SVERIGES ADVOKATSAMFUND

Mia Edwall Insulander